

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

The Causal Factors Influencing to Reading Literacy of Mattayom Suksa 2 Students

ประภาพร ดวงโตโคตร¹, สมบัติ ท้ายเรือคำ²

Prapaporn Duangtokhot¹, Sombat Tayraukham²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) และเพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และบึงกาฬ จำนวน 1,500 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน 2) แบบทดสอบความถนัดทางภาษา 3) แบบวัดเจตคติต่อการอ่าน 4) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5) แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู 6) และแบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน มีค่าความเที่ยงแต่ละฉบับเท่ากับ .903,.918,.768,.893,.843,.842 ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยใช้โปรแกรม LISREL

ผลการวิจัยพบว่า 1) โมเดลที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า = 290, df = 250, df = 0.991, p=0.06810, CFI=0.999, GFI=0.986, AGFI=0.987, RMSEA=0.00984, RMR=0.0974 2) ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ เจตคติต่อการอ่าน การส่งเสริมการสอนของครู และความถนัดทางภาษา ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม คือ การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุ, การรู้เรื่องการอ่าน,เจตคติต่อการอ่าน,แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, การส่งเสริมการสอน ของครู, การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน, ความถนัดทางภาษา

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop the Causal Factors Influencing to Reading Literacy of Mattayom Suksa 2 Students 2) to study the Influencing of independent variable to investigate the dependent variable. The samples were 1,500 Mattayom Suksa 2 Students on term 2/2558 Udon Thani,Khonken, Kalasin,and Bueng Kan by Multistage Random Sampling. The research instruments were 1) the Reading Literacy test 2) language Aptitude Test 3) Measure form of the attitude towards reading 4) achievement test 5) the questionnaire form to promote teaching 6) the questionnaire to promote of reading family. The Validity each of instrument.903,.918,.768,.893,.843,.842 The Data analysis by basic statistical analysis and using a statistical software package.

The findings of this research were the Model was developed that to investigate in Empirical data = 290, df = 250, df = 0.991, p = 0.06810, CFI=0.999, GFI=0.986, AGFI=0.987, RMSEA=0.00984, RMR=0.0974

Keywords: the Causal Factors, reading literacy, attitude towards reading, achievement motivation, promoting of reading family, language Aptitude

¹ นิสิตระดับปริญญาโท, สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² รองศาสตราจารย์, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. Candidate in Educational Research and Evaluation, Faculty of Education, Mahasarakham University .

² Assoc.prof. Faculty of Education, Mahasarakham University.

บทนำ

การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) เป็นความรู้และทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารก็ยิ่งเพิ่มความสำคัญในธุรกิจการงานมากขึ้น จนสภาพของสังคมกลายเป็นสังคมข่าวสาร เนื้อหาสาระทางวิชาการรวมทั้งข้อมูลต่างๆ แม้จะมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดต่อสื่อสารก็ไม่สามารถที่จะทดแทนการอ่านได้ ซึ่งการรู้เรื่องการอ่านนั้นไม่ได้หมายถึงเพียงแค่การอ่านออก และบอกความหมายตามคำหรือตามตัวอักษรเท่านั้น แต่ยังสามารถเข้าใจสาระของสิ่งที่ได้อ่าน สามารถตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่านและประเมิน คติวิเคราะห์ ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการจะส่งสารอะไรให้แก่ผู้อ่าน การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญ มีทักษะศักยภาพที่จะมีส่วนในการสร้างสังคมอย่างมีประสิทธิภาพในวัยที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ในสังคม (สุนีย์ คล้ายนิล. 2551: 2)

โครงการประเมินผลการศึกษานักเรียนนานาชาติ (PISA 2015) ได้เน้น “การอ่านเพื่อการเรียนรู้” มากกว่าทักษะในการอ่านที่เกิดจากการ “การเรียนรู้เพื่อการอ่าน” การอ่านของ PISA จะประเมินสมรรถภาพของนักเรียนในแง่มุมต่อไปนี้ 1) ความสามารถในการดึงเอาสาระของสิ่งที่ได้อ่านออกมา 2) ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ 3) ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความสิ่งที่ได้ และจากผลการประเมินของนักเรียนไทย ของ (OECD) ปรากฏว่ามีระดับผลการประเมินที่ต่ำกว่ามาตรฐาน เพราะนักเรียนไทยประมาณ 74 % มีความรู้และทักษะการอ่านไม่เกินระดับ 2 คือนักเรียนไม่สามารถเปรียบเทียบหรือนำความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่านในเรื่อง (สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2552)

การทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการรู้เรื่องการอ่าน ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่มีความซับซ้อนและเป็นลักษณะภายในเป็นความรู้และทักษะที่เข้าใจเรื่องราวและสาระของสิ่งที่ได้อ่าน สามารถตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และคิดวิเคราะห์กลับไปถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้ว่าต้องการสื่อสารอะไรให้กับผู้อ่าน ซึ่งไม่ใช่การบ่งบอกถึงทักษะเหล่านั้นเท่านั้น แต่ยังเป็นการบ่งบอกถึงความสำเร็จและคุณภาพชีวิตของบุคคลในอนาคตได้ โดยสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้จะต้องอาศัยปัจจัยหลายๆ อย่าง เช่น เศรษฐกิจและสังคมในโรงเรียน การสนับสนุนของครอบครัวตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู และปัจจัยอื่นๆ (สุนีย์ คล้ายนิลและคณะ. 2551: 135)

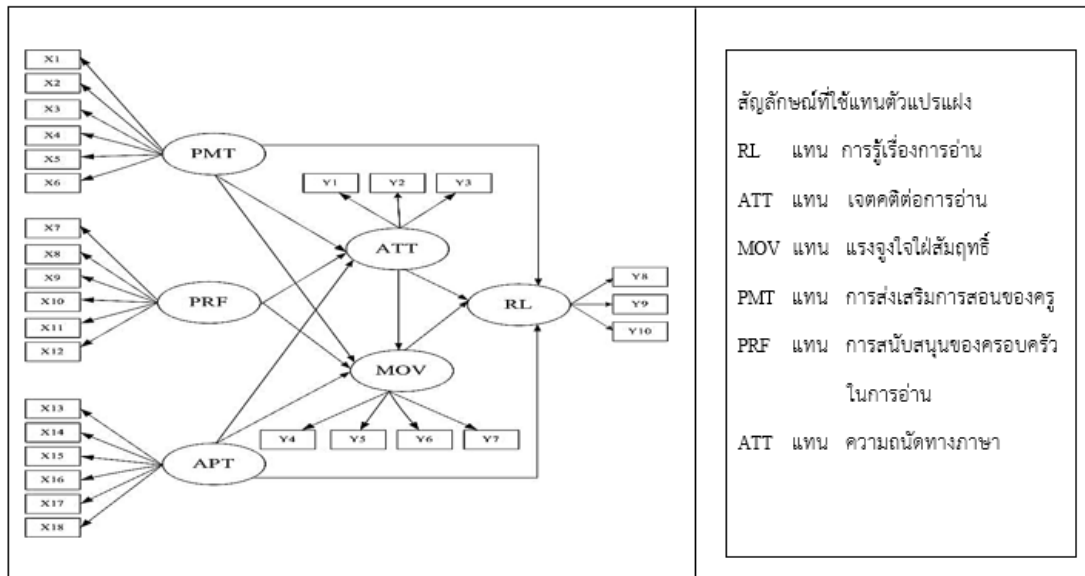
จากที่กล่าวมาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านมีหลายประการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยจะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลทางตรงและทางอ้อม ซึ่งตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการอ่าน ความถนัดทางด้านภาษา การสนับสนุนของผู้ปกครองในการอ่าน และการส่งเสริมการสอนของครู ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน สามารถสรุปผลและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนได้ทันที เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้การรู้เรื่องการอ่าน อันจะเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อมุ่งสู่การเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายในข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา และสิ่งสำคัญได้สร้างความตระหนักในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ที่จะเป็นโครงสร้างขับเคลื่อนสู่การพัฒนาผู้เรียนในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์
2. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ เจตคติต่อการอ่าน การส่งเสริมการสอนของครู การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน และความถนัดทางภาษา
3. โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยโมเดลตามสมมติฐาน ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามสมมติฐาน

วิธีการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และบึงกาฬ จำนวน 1,500 คน โดยการสุ่มหลายขั้นตอน ซึ่งมีวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 10 - 20 เท่าของค่าพารามิเตอร์ จึงได้ขนาดของกลุ่มเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรจึงใช้กลุ่มตัวอย่างครั้งนี้จำนวน เท่ากับ 1,500 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ชนิด ดังนี้

1. แบบทดสอบ ประกอบด้วย

1.1 แบบทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างตามแนวทางโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) จำนวน 45 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ .22 ถึง .76 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่.22 ถึง.60 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .862

1.2 แบบทดสอบความถนัดทางภาษาเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยทฤษฎีความถนัดของ เทอร์สโตน (Thurstone) เป็นแบบทดสอบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่.21 ถึง .75 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ถึง .46 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .767

2. แบบวัด ประกอบด้วย

2.1 แบบวัดเจตคติต่อการอ่าน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .921 ถึง .928

2.2 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 16 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .914 ถึง .923

3. แบบสอบถาม ประกอบด้วย

3.1 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน จำนวน 18 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ.921

3.2 แบบสอบถามการส่งเสริมการสอนของครู จำนวน 18 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ.884

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และบึงกาฬ จากนั้นจึงนำแบบทดสอบ แบบวัด และแบบสอบถาม ที่เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบและคัดเลือกแบบทดสอบ แบบวัด และแบบสอบถามที่สมบูรณ์ ได้นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์กำหนดไว้ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

4.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เส้นทาง (Path Coefficient) ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามวิเคราะห์เส้นทางด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

4.2 ค่าสถิติความสอดคล้องหรือความตรงของรูปแบบ ของโมเดลสมมติฐานเชิงประจักษ์ วิเคราะห์อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของปัจจัยต่างๆ ต่อการรู้เรื่องการอ่าน ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดถ่วงน้ำหนักทั่วไป (Generally Weighted Least Squares หรือ WLS กับวิธีความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates: ML) เพื่อวิเคราะห์โมเดลตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลตามโมเดลสมมติฐานพบว่าโมเดลสมมติฐานไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงทำการปรับโมเดลและได้โมเดลที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ตาราง 1 ขนาดอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวแปรตาม ตัวแปรอิสระ	ATT (E1)			MOV (E2)			RL (E3)		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
PMT (K1)	0.378**	-	0.378**	0.619**	0.081**	0.325**	1.600**	0.199**	0.640**
SFR (K2)	0.240**	-	0.240**	0.337**	0.05*	0.187**	0.114**	0.114**	-
APT (K3)	0.156**	-	0.156**	0.358**	0.033*	0.309**	0.218**	0.105**	0.081*
ATT (E1)	-	-	-	0.214**	-	0.189**	0.211**	0.047*	0.109**
MOV (E2)	-	-	-	-	-	-	0.222**	-	0.168**
ค่าสถิติ = 290, df = 250 /df = 0.991, P= 0.06810, CFI = 0.999, GFI =0.986, AGFI = 0.978, RMR=0.0974, RMSEA=0.00948									
ตัวแปร Y1 Y2 Y3 Y4 Y5 Y6 Y7 Y8 Y9 Y10 X1 X2 X3 X4 X5 X6 X7 X8 X9 X10 X11 X12 X13 X14 X15 X16 X17 X18 ค่าความเชื่อมั่น.786.885.900.708.792.792.824.864.867.672.713 .767.791.712.634.672.741.701.744.748.799.818 .741.701.744.748.779.818 สมการโครงสร้างตัวแปร ATT MOV RL R SQUARE 0.725 0.342 0.196									
เมตริกสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง ATT MOV RL PMT SFR APT ATT 1.000 MOV 0.551 1.000 RL 0.571 0.783 1.000 PMT 0.534 0.793 0.879 1.000 SFR 0.451 0.625 0.799 0.996 1.000 APT 0.336 0.580 0.590 0.585 0.092 1.00									

จากตาราง 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีตัวแปรคือ การรู้เรื่องการอ่าน (RL) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เจตคติต่อการอ่าน (ATT) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) การส่งเสริมการสอนของครู (PMT) การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (SFR) และความถนัดทางภาษา (APT) เมื่อพิจารณาค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์

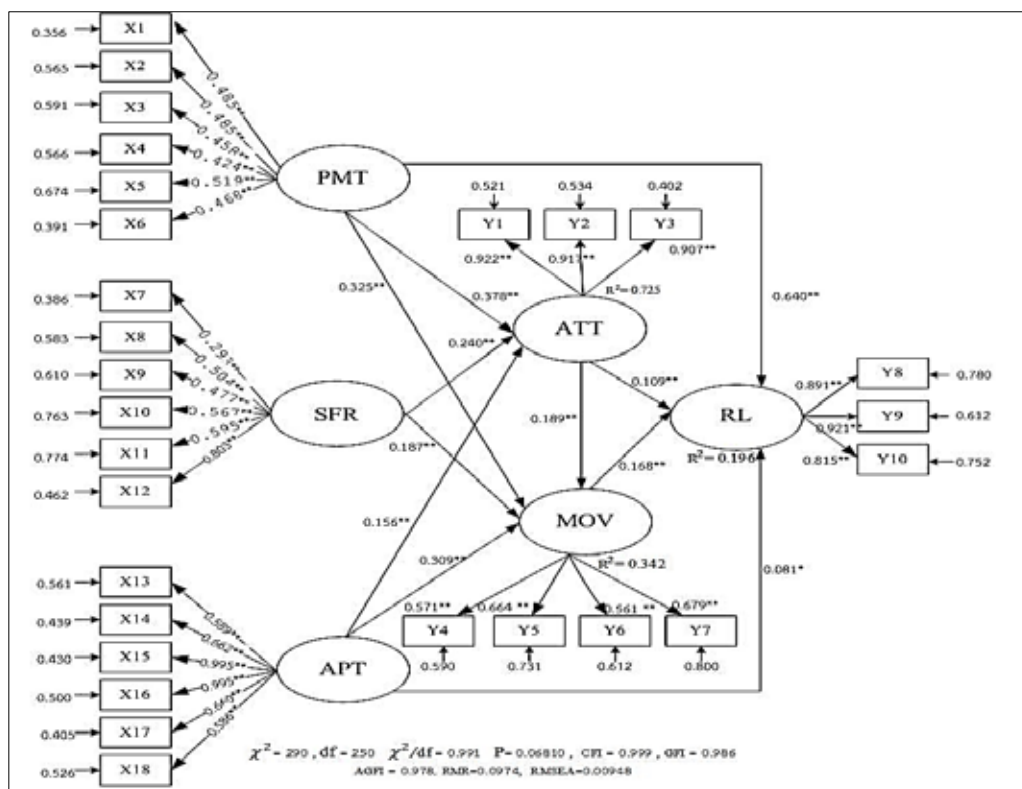
ซึ่งมีค่าเท่ากับ 290 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 250 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.06810 ดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.0974 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.986 และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.978 แสดงว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาตัวแปรเจตคติต่อการอ่าน (ATT) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ ตัวแปรการส่งเสริมการ

สอนของครู (PMT) มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ.378 ตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (SFR) มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ.240 และตัวแปรความถนัดทางภาษา (APT) มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ.156

เมื่อพิจารณาตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ ตัวแปรเจตคติต่อการอ่าน (ATT) มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ.189

เมื่อพิจารณาตัวแปรการเรียนรู้เรื่องการอ่าน (RL) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตาม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (MOV) มีขนาดอิทธิพล เท่ากับ.168 ตัวแปร

ที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ได้แก่ ตัวแปรการส่งเสริมการสอนของครู (PMT) มีขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ.640 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ.199 ตัวแปรการส่งเสริมการสอนของครู (PMT) มีขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ.191 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ.199 และตัวแปรความถนัดทางภาษา (APT) มีขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ.081 มีขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ.105 และเมื่อพิจารณาตัวแปรการเรียนรู้เรื่องการอ่าน (RL) เป็นตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ได้แก่ ตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน (SFR) ขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ.114 ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

อภิปรายผล

โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การพัฒนาและตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากโมเดลสมมุติฐานที่สร้างขึ้นได้ศึกษามาจากหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จึงทำให้โมเดลตามสมมุติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามทฤษฎีเชาว์ปัญญาและความถนัดที่เชื่อว่า สมรรถภาพด้านความเข้าใจภาษา (Verbal Comprehension) สมรรถภาพนี้จะส่งผลถึงความสามารถด้านความเข้าใจภาษา และการสื่อสารทั่วๆ ไป ผู้ที่มีสมรรถภาพด้านนี้สูงจะมีความสามารถในการแปลความตีความหมาย และขยายความจากเรื่องราว สุภาษิต คติพจน์ หรือคำพังเพยต่างๆ สามารถจับประเด็นได้ถูกต้อง ซึ่งผู้ที่มีทักษะด้านการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพจะมีเจตคติต่อการอ่านสูง นักเรียนก็จะตั้งใจอ่านหนังสือ มีความสุขเมื่อได้อ่าน และทำให้นักเรียนใช้เวลาในการอ่านหนังสือมากขึ้นด้วย ซึ่ง สุนีย์ คล้ายนิล (2547: 22) อ้างอิงมาจากรายงานประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA 2000 พบว่า นอกจากการใช้เวลาในการอ่านสูงจะส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่านแล้ว เจตคติต่อการอ่านยังเป็นตัวแปรอีกตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลให้การรู้เรื่องการอ่านสูงขึ้นด้วย สอดคล้องกับ ศุภรางค์ อินทุนท์ (2553: 13) ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการอ่านน้อย มีเจตคติที่ดีต่อโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านน้อย และมีการจัดการกับความเครียดอย่างเหมาะสมน้อย ได้แก่ นักเรียนชาย นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีภาระรับผิดชอบในครอบครัวน้อย นักเรียนที่บิดามีการศึกษาน้อย โดยมีปัจจัยสำคัญคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีแบบอย่างพฤติกรรมการอ่านจากเพื่อน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการอ่าน รับรู้การยอมรับแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากบิดามารดา และการรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากครู นอกจากนั้น ชุตีวรรณ เจริญสุข (2553: 61) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาไทยทำให้มีทักษะการอ่านภาษาไทยดีทั้งนี้เพราะเมื่อนักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการอ่าน

2. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยจะนำมาอภิปราย ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

2.1 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาอิทธิพลโดยรวม พบว่ามีอิทธิพลในทางบวก ทั้งนี้เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันระหว่าง ความปรารถนาหรือความมุ่งมั่นในการอ่านหรือการเรียนรู้นักเรียน ที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไป

ด้วยดีตามที่ตั้งใจไว้ และมีความพยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่างๆ ตลอดจนความพยายามที่จะทำให้ดีกว่าคนอื่น โดยทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson ถวิลธาราโภชน (2549) เชื่อว่าสภาพที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลจนกว่าจะถูกกระตุ้นจากตัวชี้แนะในสภาพแวดล้อม ทำให้บุคคลเกิดความคาดหวังขึ้น จึงประเมินการกระทำของบุคคลกับมาตรฐานความดีเลิศ และผลการกระทำของบุคคลจะออกมาว่าเขาประสบความสำเร็จหรือประสบความสำเร็จล้มเหลวดังนั้น ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จไม่ได้ขึ้นอยู่กับทุกสถานการณ์ แต่จะเกิดในสถานการณ์ที่รับรู้ว่าการกระทำจะถูกนำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานอันดีเลิศบางอย่าง ซึ่งจะไม่กระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้ออกมาเป็นการกระทำสอดคล้องกับ เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์ (2552: 81) ได้อธิบายว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงย่อมมีความมานะในการอ่าน พยายามจะศึกษาค้นคว้าและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น จึงมีโอกาสที่จะมีทักษะทางด้านการรู้เรื่องการอ่านมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สาวิตรี อยู่สุข (2553: 101) ได้อธิบายว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงแล้วจะทำให้มีความปรารถนาจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มีความทะเยอทะยานไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาอันจะนำตนไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนมีความอดทนมีความพยายาม มีความตั้งใจในการเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียนแม้เป็นสิ่งที่ยาก เมื่อนักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงยังส่งผลให้ผลการเรียนสูงไปด้วย

2.2 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่

2.2.1 การส่งเสริมการสอนของครู เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาอิทธิพลโดยรวม พบว่ามีอิทธิพลในทางบวก และเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์สูงสุดต่อการรู้เรื่องการอ่าน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง จะสามารถส่งผลนักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ จะเป็นสาเหตุที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดความพยายามหรือความต้องการที่จะอ่านเกิดเป็นองค์ความรู้และมีประสบการณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ จิตราภรณ์ พงษ์มาลี (2550: 136) ได้อธิบายไว้ว่าครูผู้สอนต้องจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากที่จะร่วมกิจกรรมอย่างสนุกและมีความสุข ประทับใจ มีอารมณ์ขัน ครูจัดกิจกรรมที่เกิดความสนใจใฝ่รู้ รักในสิ่งที่กำลังเรียนรู้อ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ เกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปทดลองใช้และปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งครูผู้สอนจะต้องตระหนักว่าการจัดกิจกรรมการเรียนที่ดีก็จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนยิ่งขึ้น ควรมีการจัดห้องเรียนที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้อย่างขึ้น การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างครูและนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง จะสร้างโอกาสให้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนด้วย

2.2.2 เจตคติต่อการอ่าน เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาอิทธิพลโดยรวม พบว่ามีอิทธิพลในทางบวก โดยนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านจะมีรู้สึกและต้องการที่แสวงหาความรู้ โดยการอ่านทำให้มีได้ฝึกทักษะการคิด รู้จักพิจารณาและมีเหตุผล สอดคล้องกับ สวานี สุขพันธ์ (2554: 128) ได้อธิบายไว้ว่าเจตคติ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความคิด หรือความรู้ ความรู้สึก ความเชื่อ ความเข้าใจของบุคคลกับแนวโน้มของพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังจากที่บุคคลมีประสบการณ์กับสิ่งนั้นมาแล้ว สิ่งนั้นอาจเป็นบุคคล วัตถุ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็ได้ โดยผลรวมของความรู้สึกนึกคิดและความเข้าใจต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนที่มีเจตคติทางบวกต่อการอ่านจะทำให้มีทักษะการอ่าน เพราะเมื่อนักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการอ่าน จะเห็นคุณค่าและประโยชน์ของการอ่าน ตลอดจนมีความพอใจและสนุกสนานกับการอ่าน

2.2.3 ความถนัดทางภาษา เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาอิทธิพลโดยรวม พบว่ามีอิทธิพลในทางบวก และเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรู้เรื่องการอ่านต่ำที่สุด ซึ่งทฤษฎีทฤษฎีหลายองค์ประกอบ ของ เทอร์สตัน ล้วน สายยศ (2543: 136) เชื่อว่าความสามารถปฐมภูมิของสมอง (Primary Mental Abilities) จะแยกองค์ประกอบย่อยโดยยึดนำหน้าขององค์ประกอบเด่นๆ (Loading factor) เป็นสำคัญ แต่จริงๆ แล้วกลุ่มของความสามารถ หรือองค์ประกอบก็ยังมีหน้าที่เกี่ยวกับพันบ้างเหมือนกัน ดังเช่น องค์ประกอบด้านภาษา นักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาสูง จะมีทักษะการรู้เรื่องการอ่านสูง ส่วนนักเรียนที่มีความถนัดทางภาษาต่ำก็จะมีทักษะการรู้เรื่องการอ่านต่ำ สอดคล้องกับ สาวิตรี อยู่สุข (2551: 81) พบว่า ความถนัดทางภาษา เป็นการวัดความสามารถในการรู้ความหมายของคำหรือคำศัพท์ต่างๆ สามารถจับใจความของเรื่องราว การพูด คำสนทนา ได้อย่างดีรวมทั้งสามารถอ่านจับใจความ แปลความตีความ และวิเคราะห์ความสำคัญของข้อความความสามารถด้านภาษานี้มีผลต่อการเรียนและการประกอบอาชีพแทบทุกประเภทเพราะต้องใช้สื่อความหมายตลอดเวลา สอดคล้องกับคำกล่าวของ ล้วนและอังคณา สายล้วน (2536: 151) ที่กล่าวว่า สมรรถภาพทางภาษามีผลต่อการเรียนรู้ทางด้านภาษาและการสื่อสารทั่วไปนักเรียนที่มีสมรรถภาพทางภาษาสูงจะเรียนเก่งในวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการฟังและการอ่าน ต่างๆ ดังนั้นความถนัดทางภาษาจึงมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน

2.3 ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้แก่ ตัวแปรการสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม หรือ Social Learning Theory ภัทริรา ผลงาม 2544: 28) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้จากผู้อื่น โดยได้รับประสบการณ์จากการฟัง ดู อ่านงานผู้อื่นมากกว่าทำด้วยตนเอง (Vicariousness) ซึ่งอาจเป็นการรับเอา (Adopting) พฤติกรรมของผู้อื่นเป็นแบบแผนในการกำหนดพฤติกรรมตนเอง อาจเกิดจากการสังเกต พบเห็นอยู่เป็นประจำ และอาจมีแรงจูงใจ ความประทับใจที่แตกต่างกันในกลุ่มผู้รับเอาแบบแผนพฤติกรรมมาใช้เป็นแบบอย่างหรือเป็นต้นแบบการสร้างแบบแผนของตนเองขึ้นการที่นักเรียนมีความต้องการหาความรู้โดยการอ่านนั้น การสนับสนุนของผู้ปกครองก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้นักเรียนได้รับโอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้โดยการอ่าน หากผู้ปกครองให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการอ่านในด้านต่างๆ จะทำให้นักเรียนมีความต้องการ รู้สึกชอบ และมีแรงจูงใจที่จะอ่าน สอดคล้องกับ เกศรินทร์ ชุ่มจิตต์ (2551: 28) ได้อธิบายไว้ว่า บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่าน ผู้ปกครองจะต้องปฏิบัติต่อเด็กอย่างสม่ำเสมอ เช่น อ่านหนังสือนิทานให้เด็กฟังด้วยตัวเอง แสดงความสนใจในหนังสือนิทานที่เด็กนำกลับมาอ่าน และมีหนังสือนิทานเตรียมไว้ให้เด็กได้อ่านเพิ่มเติมที่บ้าน ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก แนะนำประโยชน์ของการอ่านให้กับเด็กและชักชวนเด็กอ่านหนังสือเมื่อมีเวลาว่าง ตลอดจนจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ทำกิจกรรมการอ่านกับเด็กที่ห้องนอน และ สอนให้เด็กได้รู้จักการดูแลรักษาหนังสือหลังการอ่าน พร้อมทั้งสอนให้เด็กได้รู้จักการดูแลรักษาหนังสือหลังการอ่าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลของการวิจัยครั้งนี้ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรคำนึงถึงปัจจัยนี้เป็นสำคัญ โดยนำผลการศึกษานี้ไปส่งเสริมและหาวิธีการให้นักเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการอ่าน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 การส่งเสริมการสอนของครู เป็นบุคคลที่จัดกระบวนการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ฝึกทักษะด้านการรับข่าวสารอย่างมีวิจารณญาณ ดังนั้นครูจึงควรมีการจัดกิจกรรม สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอยากที่อ่านหนังสือ และครูผู้สอนต้องเชื่อมโยงความรู้ มีการเสริมต่อการเรียนรู้ ทำทนายให้ผู้เรียนคิดสิ่งที่เขาต้องการ เช่นเดียวกับการปฏิบัติ การอย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเพราะการอ่านจะเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาตนเอง และเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ต่อไป

1.3 การสนับสนุนของครอบครัวในการอ่าน ครอบครัวถือเป็นสถาบันที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานให้

กับเด็ก โดยจะต้องดูแลเอาใจใส่ให้ความรักความอบอุ่น ให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้กับสิ่งต่างๆ ซึ่งการปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี จะส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน เพราะหากผู้ปกครองที่มีความเข้าใจ เอาใจใส่ดูแลส่งเสริมการอ่าน จะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียนมีความมั่นใจกล้าคิด กล้าทำในสิ่งต่างๆ จึงมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนได้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าตัวแปรอิสระสามารถ

พยากรณ์ได้ประมาณ ร้อยละ 20 จึงควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติมที่ส่งผลต่อการรู้เรื่องการอ่าน เช่น ด้านความรู้เดิม ด้านเวลาที่ใช้ในการอ่าน และด้านภาษาถิ่นที่แตกต่างกัน เพื่อจะได้หาวิธีการส่งเสริมหรือแก้ไขต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ที่ เช่น นักเรียนในระดับประถมศึกษา เนื่องจากนักเรียนกลุ่มดังกล่าว จะต้องอาศัยทักษะด้านการอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง ผลการการศึกษาวิจัยดังกล่าวจะทำให้เป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนเกิดทักษะการรู้เรื่องการอ่านมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2551). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เกตุรินทร์ ชุ่มจิตต์. (2551). *บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียน*. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2552). *ปัจจัยทางโรงเรียนกับคุณภาพการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: บริษัท เซเวนพรีนติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- ชุตีวรรณ เจริญสุข. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาญานิพนธ์ กศ.ม. ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถวิล ธาราโกชน. (2549). *แนวคิดทางจิตวิทยาเกี่ยวกับแรงจูงใจ*. กรุงเทพฯ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *การวัดด้านจิตพิสัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์. (2552). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1*. กศ.ม. สาขาวิชา การวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภรางค์ อินทุนห์ และคณะ. (2553). *วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา*. ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2557). *ผลการประเมิน PISA 1012 คณิตศาสตร์ การอ่าน และวิทยาศาสตร์*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- สาวิตรี อยู่สุข. (2553). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่านและเขียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2*. กศ.ม. สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนีย์ คล้ายนิล. (2547). “ผลการวิจัยโครงการประเมินนักเรียนนานาชาติ PISA 2000,” ใน *ความรู้และทักษะของเยาวชนไทยสำหรับโลกวันพรุ่งนี้*. หน้า 11-15. กรุงเทพฯ: บริษัท เซเวนพรีนติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- สุนีย์ คล้ายนิล และคณะ. (2551). *ความรู้และสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ สำหรับโลกวันพรุ่งนี้*. กรุงเทพฯ: เซเวนพรีนติ้ง กรุ๊ป.
- Brooks, GreGry William. (2000). “Exploring the Relationship Between Teachers’ Reading and Writing and their Teaching of Reading and Writing,” *Dissertation Abstracts International*. 60 (08) : 2854-A ; February.